

Č. 4991.

Pozemková reforma: * Zahájení přípravných prací podle § 1 náhr. zákona nepřekáží ani žádost podaná podle § 7 zábor. zák., ani nárok vznesený podle § 11 záb. zák.

(Nález ze dne 7. října 1925 č. 18.476.)

V ě c: Hedvika K. v Č. (adv. Dr. Osv. Köhler z Litoměřic) proti státnímu pozemkovému úřadu o odmítnutí stížnosti jako nepřipustné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 10. listopadu 1923 přikázal stpů řadu velkostatků, mezi nimi i statek Č-cký, k provedení přidělového řízení v roce 1924 určitým svým zaměstnancům, stanovil směrnice pro úřední postup a nařídil, aby bylo s přípravnými pracemi na těchto objektech k provedení řízení přidělového v roce 1924 ihned započato.

Podáním z 11. dubna 1924 oznámila st-lka stpů-u, že se dozvěděla, že bylo zahájeno řízení přidělové i ohledně jejích statků v K. a S., a žádala, aby řízení to bylo zastaveno.

Výměrem z 11. června 1924 odmítl stpů žádost tu jako nepřipustnou z důvodu, že opatřením shora uvedeným, jehož účelem jest zjistiti potřebu resp. poptávku po zabraném majetku pozemkovém, nebylo a nemohlo býti zasaženo do subjektivních práv st-lčiných, neboť přiděl proveden bude svého času jen na majetku, jenž bude skutečně převzat, a st-lka jedinež uplatněním nároku dle § 11 záb. zák. může se proti převzetí a tudíž i přidělu brániti; řízení přidělové samo o sobě jest jen pomůckou úřadu pro splnění jeho úkolů.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Protest, jímž se st-lka obrátila na stpů proti zahájení přípravného řízení přidělového na jejích statcích, a dožadovala se toho, aby řízení to bylo zastaveno, nelze pokládati za žádání, jež by žal. úřad mohl jako nepřipustné odmítnouti. Žal. úřad sice žádání to odmítl jako nepřipustné, avšak odmítnutí to také meritorně odůvodnil tím, že jde nesporně o majetek státem zabraný, a že vyhlášením zahájení tohoto řízení nemohlo býti do právní sféry st-lčiny nijak zasaženo. Uváživ, že rozhodnutí úřadů správních dlužno podle celého obsahu posuzovati, a že nař. rozhodnutí, přes vadné označení, přece jen meritem st-lčina žádání se zabývá, neshledal nss v odmítnutí st-lčina protestu nezákonnost, práva st-lčina zkracující, kterou sížnost po této stránce vytýká.

Ve věci samé neshledal nss stížnost důvodnou.

Dle § 1 zákona z 8. dubna 1920 č. 329 Sb. má stpů právo vykonati na zabraném pozemkovém majetku všechny přípravné práce, které mají sloužiti k tomu, aby byl vypracován plán pro přejímání a přidělování zabraného majetku.

Mezi stranami není sporu o tom, že jde právě jen o takové přípravné práce. St-lka mohla by se proti nim zajisté brániti námitkou, že nejde vůbec o půdu zabranou, nebo po případě i proto, že přípravné práce ty byly zahájeny, aniž bylo dříve rozhodnuto o vznesené žádosti na uznání, že jde o nemovitosti dle § 3/a záb. zák. ze záboru vyloučené. Námitka těch však stížnost neuplatňuje, nýbrž namítá jen, že žal. úřad nesměl

přípravných prací těch zahájit dříve, než rozhodl o svolení dle § 7 zák. k prodeji dvora K-ckého, a o žádosti za propuštění celého majetku st-lčina ze záboru dle § 11 zák. zák.

Námitce té nelze přisvědčiti, uváží-li se, že právě výsledky takového přípravného šetření jsou způsobilé a za okolností může jich i býti potřebí, aby sloužily žal. úřadu za podklad jeho rozhodování podle § 7 a 11 zák. zák.

Stížnost namítá dále, že žal. úřad nesmí přípravného řízení přidělového zahájit, dokud neoznámil vlastníku zamýšlené převzetí dle § 2 náhr. zák. a dokud vlastník k vyzvání soudnímu podle § 3 náhr. zák. nárok svůj dle § 11 zák. zák. neuplatnil.

Ani tato námitka není důvodna, neboť není předpisu zákonného, jenž by v té příčině určité časové pořadí dotčených úředních úkonů stanovil. a ani z podstaty, ani z účelu přípravného řízení přidělového nedá se vyvoditi, že oznámení zamýšleného převzetí musí toto řízení předcházeti.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4992.

P o z e m k o v á r e f o r m a: I. * Pro posouzení otázky, zdali objekt slouží hospodaření na zabraných nemovitostech (§ 3 lit. a) zák. zák.), rozhodný jest hlavní hospodářský účel tohoto objektu. — II. * Při posuzování tohoto účelu sluší hleděti k objektu v jeho celistvosti a nikoli jen k jednotlivé jeho části. — III. Slouží budova, v níž jsou deputátní byty zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, hospodaření na majetku tom?

(Nález ze dne 7. října 1925 č. 18.477.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1663 adm.

V ě c: Hedvika K. v Č. (adv. Dr. Osv. Köhler z Litoměřic) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rudolf Vyšín) o nárok podle § 3 lit. a) zák. zák.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Po provedeném komisionálním řízení odepřel žal. úřad nař. výměrem vyloučiti ze záboru dle §u 3 a) zák. zák. hostinec v S. se stavební plochou a zahradou proto, že hostinec ten slouží hospodaření na zabrané půdě, ježto ve vedlejší budově jeho bydlí deputátní a denní dělníci, zaměstnaní na zabraném velkostatku.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

V nálezu svém Boh. 1663 adm., dospěl nss k názoru, že pro posouzení otázky, slouží-li určitý objekt hospodaření na nemovitostech zabraných, směrodatným jest hlavní hospodářský účel vylučovaného objektu. Tím jest řečeno, že vedlejší hospodářský účel objektu takového pro posouzení vlastnosti shora uvedené nemá rozhodného významu.

Žal. úřad v nař. rozhodnutí vychází však z názoru, že slouží-li jen část reklamovaného objektu (vedlejší stavení) hospodaření na majetku zabraném, jest celý objekt majetku zabranému v takovém po něru, že